

APLAUS 2018 – NOMINACE V KATEGORII JEDNOTLIVCI

Nominovaní:

Jana Šrámková
Šárka Dvořáková
Lenka Kohoutková
Dana Stránská
Lucie Kolíbalová
Andrea Tvrdá
Hana Němcová
Josef Nejezchleba
Monika a Martin Šulákoví
Dalimila Čechová
Ilona Matějčková
Zuzana Poláková
Zvláštní poděkování - Kamila Benešová Hodková

Nominace: Jana Šrámková – VÍTĚZKA KATEGORIE

Nominoval: Mgr. Milan Záruba

Mgr. Šrámková je třídní učitelka specializované autistické třídy ZŠ Ružinovská na Praze 4. Paní Šrámková je učitelka se speciálně-pedagogickou kvalifikací s téměř 40letou praxí a už 10 let pracuje s žáky s PAS ve specializovaných třídách naší školy pro autistické žáky. Spolupodílela se na vybudování funkčního systému vzdělávání autistických žáků v naší škole. Každoročně proto můžeme přijímat určitý počet autistických žáků ke vzdělávání. V současnosti škola vzdělává 33 žáků s PAS, což tvoří asi cca 20 % všech našich žáků. Za těch uplynulých 10 let pomohla zasvětit do problematiky další tři třídní učitelky specializovaných autistických tříd, řadu netřídních učitelů školy a zásadně ovlivnila profesní rozvoj cca 10 asistentek pedagoga, které se v autistických třídách za tu dobu vystřídaly. Všechny učitelky a většina asistentek u nás nadále působí.

Za velký úspěch její práce považuji to, že z její strany nikdy nedošlo k odmítání žáků s PAS s velmi problematickou symptomatikou a žáci, co „putovali od školy ke škole“ zůstávají u nás. Vě většině případů došlo i k navázání velice dobrých vztahů s jejich zákonnými zástupci. Postupem času si je tak naše škola schopna poradit se stále širší škálou specifik autistických žáků.

Zároveň, což považuji za nejdůležitější, její zájem o problematiku vzdělávání žáků s PAS opravdový a inspirativní pro nás ostatní.

Nominace: Šárka Dvořáková

Nominovala: Jana Ždimerová

Chtěla bych nominovat svoji kamarádku Šárku Dvořákovou na cenu pro jednotlivce.

Šárka má jako já nízkofunkční autistickou dceru - já Elišku a ona Jolanku. Joli je 13 let a patří k autistům, kteří vyžadují nejnáročnější a 24-hodinovou péči. Šárka se vzdala práce, stará se o ni a také o rodinu /16 letá dcera a manžel/. K tomu však také dělá osvětu takřikajíc „zdola“... píše články o autismu do novin a na facebook, rozdává okopírované články o autismu v tramvaji, u lékařů, u sousedů, přispívala do knihy „Nedávejte do hrobu motýla živého“... její víra a vstřícnost a lidskost je vidět i jinde - pracovala jako dobrovolnice ve sdružení ProCit /spolek pro rodiče a přátele autistických dětí/, na fb založila skupinu „Život naruby“, setkává se s maminkami hendikepovaných dětí v kavárně Kačaba a mně i dalším potřebným je vždy připravená pomoci.

Znám hodně lidí kolem sebe, kteří pomáhají potřebným a angažují se ve věcech osvěty a pomoci lidem s PAS, ale musím říct, že Šárka zde hraje prim. Proto ji navrhuji na cenu APLAUS pro jednotlivce.

Můžete se informovat i na fb - Šárčin profil je Šárka Charlota Dvořáková.

Nominace: Lenka Kohoutková

Nominovala: Renata Němcová

Nominuji paní Mgr. Lenku Kohoutkovou, předsedkyni Rett Community, z.s.

Skvěle zvládá vedení i každodenní chod této organizace, shání finanční prostředky, pořádá přednášky pro rodiče dívek s Rettovým Syndromem, organizuje pro ně odlehčovací pobyty a podílí se na vydávání publikací. Při tom všem se stará o svoji dceru s Rettovým Syndromem.

Nominace: Dana Stránská

Nominovala: Mgr. Petra Křížová

Na Cenu APLAUS nominuji naši asistentku pedagoga Danu Stránskou, která na naší škole třetím rokem asistuje u žáka s Aspergerovým syndromem (aktuálně je tento žák v pátém ročníku).

Navíc zvládá pomáhat ve třídě i dalším čtyřem žákům s SVP. Typický je pro ni milý úsměv, vstřícnost, nadstandardní pracovní nasazení, profesionální nadhled a snaha pomoci co nejlépe všem, kteří její pomoc potřebují.

Podle našeho názoru si právě ona zaslouží to nejvyšší ocenění.

Nominace: Lucie Kolíbalová

Nominovala: Andrea Pelantová

Nominuji Lucii Kolíbalovou, ředitelku a zakladatelku - AUT Centrum o.p.s. Praha, Centrum terapeutické péče o děti s autismem a poruchami chování. Paní Lucie je skvělý člověk a pomáhá nejen dětem, ale také jejich rodičům!

Založila AUT - Centrum o.p.s, což je centrum terapeutické péče pro děti s poruchou autistického spektra. Spouště dětem pomohla a pomáhá v rozvoji jejich schopností. Rodičům napomáhá s pochopením diagnózy jejich dítěte a společně s rodiči hledá vhodné "cesty" v maximálním rozvoji, v učení a hledání možností v jejich životě. V rámci projektu Anděl 22 pracuje také s dospělými klienty, což jsou převážně rodiče dětských klientů. Pokud je potřeba, najde si také čas na zdravého sourozence dítěte s PAS, protože nejen rodičům, ale také sourozencům se zcela změnil život při potvrzení diagnózy.

Nominace: Andrea Tvrdá (ELVA help z.s.)

Nominovala: Kateřina Podskálníková

Jako mamka 3 nemocných dětí bych nejradši nominovala každého rodiče, protože málokdo si umí představit jak složité to umí být, ale pak jsem se nad nominací zamyslela a projela jsem zpětně lidi, ke kterým jsem jako mamka aspergřího chlapečka našla odvahu zaslat žádost o pomoc. Ten seznam není velký a když vyškrtnám ty, co mi pomoc odmítly jsme na směšné číslovce 2. Ano jen dva lidi z těch, které jsem oslovila se nelekli a nezlomili nad námi hůl. Veliké díky tedy patří rané péči Kutná Hora a Jolaně Skalníkové, která při nás stojí a vím, že se nemusím bát zavolat o radu. Ještě větší dík ale patří jiné osobě a tu bych ráda nominovala, je to Andrea Tvrdá ředitelka společnosti Elva help.

Trochu odbočím abych vysvětlila, proč je pro mě tento člověk tak úžasný. Jak jsem zmínila mam tři děti Lindu (8 let, ADHD, porucha komunikace), Mirečka (6 let, AS, ADHD, afektové stavy) a Jiříka (4 roky, ADHD, opožděný vývoj, dyspraxie, neschopnost korekce vyměšování, podezření na PAS). Loni v květnu se Mirečkův stav velice zhoršil, psychicky se složil natolik, že nebyl schopen vycházet z bytu pouze v kočárku a i tam propadal afektům a napadal okolní lidi, nebyl schopný komunikace ani s nejbližší rodinou a musel předčasně ukončit docházku do MŠ. V tu chvíli jsem se obrátila jako na poslední naději na Helpes. Mireček psi miluje a já doufala, že by ho mohl posunout dál.

Ozvali se po 8 měsících a pozvali nás na schůzku, čekali jsme o hodinu déle, oproti tomu, kdy jsme byli objednáni, venku na dešti a nikdo se neomluvil, a pak prohlédli zprávy před Mirečkem. Řekli, že pes nemá smysl, že skončí v ústavu se psem nebo bez něj a stejně by pes neustál tři postižené děti a pak mu přivedli psa, ať ho pohladí. Na to již neměl sebemenší chuť a já další 4 dny hasila afekty (maminko, ale ty mě nedáš do ústavu, vid?). V tu dobu jsem byla těsně před zhroucením já a náhodou se mi dostal do ruky kontakt na paní Tvrdou. Neměla jsem odvahu zavolat jí a tak jsem jí kontaktovala nejprve přes facebook. Její odpověď ve mně zůstala i po 4 měsících jako majáček, že je naděje. Prosila jsem ji o pomoc a ona odepsala:

„Nemohu vám nyní nic slibovat - jen to, že udělám maximum v dopomoci hledat nějaké podpůrné řešení

k tomu, aby se synovi ulevilo, a nemusel toto prožívat na tomto levlu...Věřte, že kdyby bylo v mé moci udělat zázrak - jste ihned na řadě!"

Ted' máme doma už 5 měsíční štěně, Pluta, syn se díky němu lépe zapojil mezi vrstevníky a dokonce si s nimi dokáže hrát, afekty ustoupili na 2 měsíčně z 8 denně a v pondělí se jedeme podívat za paní Tvrdou a moc se na ní všichni těšíme. Pomohla mi dokázat, že dítě má vždy naději na zlepšení a to je něco, za co jí nikdy nebudu moc dostatečně poděkovat, ale bude to zapsáno v mém a synově srdci.

Nominace: Hana Němcová

Nominoval: Miroslav Kutík

Rád bych touto cestou chtěl nominovat a přitom vyjádřit velké poděkování jedné úžasné paní jménem Hana Němcová. Paní Hana jde do všeho s plným nasazením, nestačí jí dělat věci jen napůl, když už se do něčeho pustí, chce to za každou cenu dotáhnout do zdárného konce. Paní Hana je nedagnostikovaný Asperger, ale přitom to je člověk s velkým a upřímným srdíčkem, který se snaží pomoci, jak jen to jde. Během posledních let zvládla překonat plno překážek a posunout se dál díky kurzům, na které začala jezdit a vzdělávat se v různých oblastech. Nejdříve to začalo kurzem první pomoci, který absolvovala a vypracovala až k pomalu k tomu nejvyššímu, co si může člověk udělat, bohužel jí ještě stále chybí překonat poslední příčku, aby měla komplet hotový a uzavřený kurz první pomoci. Dále si udělala kurz asistenta pedagoga, osobního asistenta, lektora volnočasových aktivit, ale i bezpečnostního pracovníka a ochranku a v neposlední řadě i k vůdcovství malého plavidla. Dále navštívila menší a kratší kurzy, ale stále to nekončí a paní Hana už nyní plánuje další kurzy a vzdělávání se v sociální, pedagogické a dalších oblastech. Paní Hana působí jako dobrovolník v péči o děti a mladé dospělé s různým typem postižení, od autistů, přes kombinované postižení, mentální či tělesné postižení, ale také duševní postižení.

Při práci je velmi energická a šíří optimismus, s každým se snaží vyjít a k dětem má ukázkový přístup dokáže zvládnout skoro každé dítě, které jí bylo určené. Za svůj přístup a ochotu pomáhat získala v roce 2016 ocenění KONEPU Dobrovolník za rok 2016.

Paní Hanu Němcovou já osobně znám dva roky a jsem rád, že jsem měl možnost ji poznat. Je to osoba, která si umí poradit skoro v každé situaci a nezalekne se ničeho. Je to osoba se srdíčkem na pravém místě, na lidi působí pozitivně, je milá, veselá, má smysl pro humor a vždy dbá na pořádek, aby se nic nestalo.

Díky této paní jsem poznal, že život může být veselý a že už se nemusím tolik bát toho, že by mě dítě trpící autismem či dušením postižením mohlo dostat na kolena, protože jsem viděl pracovat tuto energickou paní a musím říci, že před ní musím smekat pomyslný klobouk, protože situace, které se stali a já osobně bych od nich utekl, zvládla na jedničku. Proto moje volba byla jasná a rád bych, aby se o jejím příběhu dozvědělo více lidí, protože to je opravdu výjimečný člověk, a nemohu nic jiného říci než DĚKUJI ZA VŠE, CO PRO MĚ PANÍ HANA UDĚLALA.

Doufám a věřím, že i nadále se bude vzdělávat a učit se novým věcem, a budeme se společně potkávat na akcích nejen v Pardubickém kraji, ale i jinde.

Nominace: Josef Nejezchleba

Nominovala: Pavlína Křížová

Jsem učitelka ve třídě pro děti s autismem v Šumperku a pan Nejezchleba je dědečkem mého žáka. I přes vyšší věk se mu neuvěřitelně věnuje a mimo jiné, díky němu Luky začal trénovat plavání a získal na mistrovství ČR stříbro. Pan Nejezchleba s ním obětavě jezdil každé pondělí trénovat až do Ústí nad Orlicí. Pan Ing. Josef Nejezchleba je dědečkem čtrnáctiletého Lukáše. Lukáš má diagnostikovaný autismus a dědu miluje. Není divu. Dědeček si ho pravidelně jednou týdně vyzvedává a jezdí spolu na výlety. Samozřejmě vlakem, protože ty má Luky nejraději. Jezdí spolu po celé republice, navštěvují města, muzea či zajímavá místa. Je to super a přála bych takového dědu všem dětem s autismem. Ale důvod, proč jsem se rozhodla napsat tuto nominaci, to není.

Vše začalo na podzim 2016. Pan Nejezchleba objevil v Ústí nad Orlicí sportovní klub UNO při speciální škole, který trénuje hendikepované děti v plavání a rozhodl se, že to s Lukáškem zkusí. Pravidelně každé pondělí dojel do Šumperka, vyzvedl ho ve škole a potom spolu jeli do Ústí na trénink. Luky se zlepšoval, plavání ho bavilo a šlo mu moc dobře. A tak byl čas, zkusit závodit. Luky se nejdřív bál, protože co kdyby nevyhrál? Zvládl by to? Nakonec se nechal přemluvit a vyplatilo se. Na jaře 2017

se zúčastnil Krajského přeboru Pardubického kraje v Chrudimi a domů si přivezl dvě zlaté, jednu stříbrnou a postup na mistrovství republiky v Liberci. Tam v květnu 2017 vybojoval stříbro. Luky byl moc šťastný a hrdý sám na sebe, že to dokázal. Byla to jeho dřina, ale bez dědy by takový pocit nikdy nezažil. Proto panu Nejezchlebovi patří dík a tato nominace.

Nominace: Monika a Martin Šulákoví

Nominoval: Kolektiv zaměstnanců speciální třídy pro děti se souběžným postižením více vadami a autismem Mateřské školy 1. máje 1153, Rožnov p. R.

Manželé Šulákoví přihlásili do naší speciální třídy svého syna Matěje s diagnózou autismus v září 2015. Matěj měl v té době necelých 5 let. Od této doby dosáhl Matěj díky kvalitní vzájemné spolupráci rodičů a kolektivu speciální třídy pokroků v rámci jeho postižení v sociálních vztazích, v adaptaci na jiné prostředí než rodinné.

Oba rodiče se podílejí na péči o Matěje a jeho staršího bratra Davida. Maminka vzhledem k postižení Matěje nemůže nastoupit do zaměstnání. Snaží se pomáhat alespoň i ostatním rodinám s dětmi s autistickým postižením. Manželé Šulákoví provozují penzion U Boženky ve Viganticích, kde umožňují 4x ročně odlehčovací pobyt pro děti s autismem a 1x ročně pobyt pro rodiny s dětmi PAS. Rodiče a děti mají ke zpříjemnění pobytu muzikoterapii, canisterapii a setkání s psycholožkou. Pobyty jsou pro 6–8 dětí s asistenty, pro děti v rané péči do 7 let. Pobyty jsou víkendové od pátku do neděle. Neustále pracují na tom, aby Matěj dosáhl zlepšení, aby zvládl nové prostředí povinné školní docházky od září 2018. Rodiče konzultují zdravotní stav Matěje a péči o něj také s terapeuty v oblasti psychologie a výchovy, účastní se pravidelně terapií v Auxilium Vsetín, kde Matěj navštěvuje Snoezelen, který má také v oblíbě u nás v mateřské škole.

Rodiče vyhledávají Matějovi okruh možných zájmů – hry s vodou v krytém bazénu, trampolína, tablet, CD, výlety autem do blízkého okolí, což on miluje.

Manželé Šulákoví vyhledávají také komunitu rodičů, kteří mají děti s obdobnou diagnózou. Mohou si tak vzájemně vyměňovat své životní zkušenosti, týkající se života dítěte s postižením. Tím, že Matějovi umožnili i přes každodenní dojíždění do speciální třídy pobyt mezi dětmi a dospělými, tím zase naše speciální třída umožnila rodičům Matěje prožít alespoň pár hodin plnohodnotnějším životem.

Nominujeme v kategorii „Jednotlivci - dospělí“ Moniku a Martina Šulákovy za jejich snahu, aktivitu, přátelskost a odhodlání pokračovat krok za krokem v celkovém rozvoji svého syna, i přes mnohé těžkosti, které s sebou jeho diagnóza přináší. A také za to, že pomáhají ostatním rodičům pobytem dětí s asistenty v jejich penzionu mít chvíli jen pro sebe.

Nominace: Dalimila Čechová

Nominoval: Kolektiv zaměstnanců Mateřské školy 1. máje 1153, Rožnov p. R., p. o.

Na MŠ 1. máje 1153 v Rožnově pod Radhoštěm působí paní ředitelka Dalimila Čechová od 1. 9. 1992. V MŠ jsou zřízeny 4 třídy běžného typu a 3 speciální třídy a od roku 2015 se spojila s MŠ 1. máje 864, kde jsou 3 třídy běžného typu a jedna třída se sportovním zaměřením. Jako první v okrese Vsetín zřídila třídu pro děti s respiračním onemocněním. Jako první v okrese Vsetín zřídila od roku 1992 logopedickou třídu. V roce 2004 se zasloužila o vznik dalších speciálních tříd pro děti s více vadami a autismem, vývojovými poruchami, která je ve městě a v regionu Rožnovska jediná a také ve kterých od jejich vzniku sama pracuje. Zařazením dětí do speciálních tříd je umožněno žít rodičům těchto dětí i osobní plnohodnotnější život. Děti jsou zařazeny v kvalitním školním zařízení pod odborným vedením. Svým klidným, vstřícným, lidským a profesionálním přístupem k dětem a rodičům vytváří dobré a kvalitní zázemí.

Získáním financí u grantů zajišťuje dětem nadstandarty ve speciálních třídách – hipoterapie, canisterapie, seznamování s vodou, pobyt ve vířivém bazénu. Je vybudována multismyslová místnost Snoezelen. Pro děti běžných tříd je nadstandartem keramická pec, Sweetbox - unikátní interaktivní minikatedra a infrasauna. Paní Dalimila Čechová je za 45 let praxe profesionální metodik na vysoké úrovni, vytváří dobrý pracovní kolektiv, je otevřená ke komunikaci se spolupracovníky i rodiči a vstřícná k týmové práci.

Angažuje se aktivně v MAP, který má vliv na zvýšení rozvoje školství mimo jiné i pro děti s postižením v našem regionu. Prezentuje MŠ v našem regionu v tisku, Učitelských novinách, kabelové televizi, TV Nova,

www stránkách. Za její dlouholetou, obětavou, mimořádnou a přínosnou práci ve výchově a vzdělávání dětí ve speciálních třídách paní Dalimilu Čechovou nominujeme

Nominace: Ilona Matějčková

Nominoval: kolektiv pracovníků SPC Ústí n. Labem

Jak je obecně známo, o člověku nevypovídají toliko slova, ale skutky. Je mnoho lidí, kteří, obklopení společnostmi, jsou ve svém živlu, bývá jich všude plno, jsou slyšet, jsou velmi excentričtí. Tato skupina lidí je pro okolí velmi snadno zapamatovatelná, rádi se prezentují a dávají si velmi záležet na tom, aby se jejich jméno neslo široko daleko a hovořilo se o nich jen v superlativech. Ne pokaždé však za tyto lidi hovoří, kromě vlastních slov, i jejich činy.

Pak existují lidé, kteří jsou velmi tišší, nenápadní, neprahnou po velké společnosti, přednost dávají pár přátelům. Jejich cílem není podmanit si davy posluchačů a příznivců. Slovy zbytečně neplýtvají, nepotřebují k prosazení svých cílů a záměrů velkolepá gesta, hovoří klidně a s rozvahou. Jejich cílem je pomoci v tichosti tomu, kdo je o pomoc požádá. Tito lidé neočekávají za svou pomoc honosné oslavy a vyzdvižení vlastního jména před širokým publikem, neprahnou po nekonečné slávě. Ke štěstí jim prostě stačí pocít, že pomohli bližnímu světu.

Nečekají na uznání, přesto však každého zahřeje u srdíčka pouhé poděkování či vyjádření úcty a ocenění jeho práce, která je nedílnou součástí jeho osobnosti.

Je nám ctí, že máme v týmu kolegyni Mgr. Ilonu Matějčkovou, které bychom rádi touto cestou poděkovali a vyjádřili úctu její osobnosti a práci. Naše kolegyně je člověk laskavý, pokorný a se srdcem na svém místě. Svoji profesní cestu zahájila studiem speciální pedagogiky na Univerzitě Karlově, poté působila dlouhá léta jako učitel – speciální pedagog. Před čtrnácti lety začala směřovat její profesní cesta k práci s dětmi s autismem. V současné době působí jako speciální pedagog v SPC Ústí nad Labem, kde se věnuje dětem s poruchami autistického spektra. Jejich zkušeností, praktických znalostí a dovedností využívají lidé celého Ústeckého kraje i vzdálenějšího okolí. Je oporou nejen pro rodiče, děti, ale i školská zařízení, která se s dětmi s poruchou autistického spektra setkávají mnohdy poprvé. Děti i jejich rodiče provází na cestě životem po dlouhou dobu, je jejich důvěrníkem ve chvílích nejtěžších i klidným přístavem ve vratkých vodách.

Nominace na 6. ročník ceny Aplaus je důstojným oceněním pro člověka, který se po celý svůj profesní život věnuje rodinám dětí se zdravotním postižením a více než deset let obzvláště rodinám dětí s poruchami autistického spektra.

Nominace: Zuzana Poláková

a) Nominovala: Mgr. Barbara Bašková

Ráda bych nominovala na cenu APLAUS velmi vzácnou osobu, která věnuje velkou část svého volného času nezištné pomoci lidem s PAS a osvětové činnosti. Je jí Mgr. Zuzana Poláková, zakladatelka spolku Poruchy autistického spektra z.s. (zkratkou PAS z.s.). S autisty pracuje od roku 2002 v roli asistentky, vychovatelky a učitelky. V roce 2010 založila spolek na základě žádostí rodičů dětí s PAS, následně byla zrušena pobočka APLA pro východní Čechy. V tomto roce se narodil také její syn Lukášek, který ji již od prvních měsíců života na naprostou většinu akcí doprovází. Zuzka pracuje aktuálně jako speciální pedagožka v Montessori škole a ve volném čase organizuje táborové pobyty pro děti s PAS, psychorelaxační pobyty pro rodiny, asistenční služby, věnuje se individuálně těm, kdo to potřebují. I když se jedná o velmi náročnou činnost, do všeho se pouští s obdivuhodným zápalem a nasazením. Neustále se vzdělává a znalosti a dovednosti předává dál těm, kdo je potřebují. Propojuje lidi kolem sebe a mnoho jich inspiruje k dobrovolnické pomoci osobám s PAS. I já sama jsem díky ní měla možnost nahlédnout poprvé do světa osob s autismem a stát se dobrovolníkem. Za vše, co dělá pro ostatní (především z řad osob s PAS a jejich rodiny), má mé velké uznání a obdiv a možnost ji nominovat je to nejmenší, jak jí za vše poděkovat a snad i dodat trochu síly do dalšího boje, protože vést neziskovou organizaci ve volném čase se zaměstnáním a rodinou, je mnohdy jistě těžký boj.

b) Nominovala: Petra Jungmannová

Rozhodla jsem se na cenu APLUAS nominovat Zuzanu Polákovou, která je zakladatelkou sdružení PAS, z.s. S autisty pracuje od roku 2002, v roli asistenta, vychovatele, učitele, speciálního pedagoga. K pomoci lidem se dostala už v dětství, kdy měla problémy se zády a jezdila do léčeben, kde se seznámila s lidmi na spinální jednotce, dětmi s DMO atd. Když se rozhodovala, co studovat, vybrala si právě speciální pedagogiku. V rámci pedagogické praxe byla na tábore s NAUTIS s Hynkem Jůnem a autisty. V tehdy nově vzniklé pobočce APLA v Hradci Králové se stala dobrovolníkem, pořádala výlety, tábory. V roce 2010 odešla, narodil se jí syn Lukáš. Zuzaně se během mateřské dovolené začali ozývat rodiče s dotazy, zda pořádá tábory. Rodiče si neuměli představit, že by se o jejich děti staral někdo jiný, a tak Zuzku přemluvili k založení sdružení Poruchy autistického spektra, Zuzčiny vlastní organizace. Zde pracuje Zuzana momentálně v pozici místopředsdkyně. Pro Zuzku je tato práce koníčkem, který jí zabírá spoustu volného času, Zuzka ji navíc dělá téměř zdarma. Účastnila se kurzu pro manažery NNO, shání dotace, píše projekty, shání dobrovolníky, organizuje akce. To vše při plném úvazku učitele v Montessori základní škole. Zuzka velmi pomohla a stále pomáhá i nám, naše dcera i díky jejím akcím dělá velké pokroky, na tábory se těší, my s manželem cítíme velkou oporu i v psychorelaxačních pobytech. Proto jsem se rozhodla Zuzku nominovat, a to v kategorii jednotlivců.

Zvláštní poděkování - nelze zařadit (zvítězit), neboť externí spolupracovnice NAUTIS

Nominace: Kamila Benešová Hodková

Nominovali: Dominika Hejzlarová, Miroslava Pravdová, Šimon Plecháček

V kategorii jednotlivci bychom rádi nominovali paní Kamilu Benešovou Hodkovou, která již několik let působí jako externí specialista právní podpory.

Kamila je skvělá právnička, která nahlíží na případy s profesionalitou, při které neztrácí lidskou tvář. Kamila je také maminka Zity, dívky s poruchou autistického spektra a moc dobře ví, jak je těžké jít hlavou proti zdi nedostatečně podporujícího systému.

Své role právního poradce se zhostila s nekončící ochotou a entusiasmem. Neváhá nabídnout svůj čas, večery či víkendy, aby podpořila další rodiče nebo dospělé lidi s PAS při řešení jejich sociálně-právních záležitostí. Spolupráce s ní je příjemná, obohacující a zároveň je i adrenalinovým zážitkem, neboť mnohdy není času nazbyt.